

ოსკარ უაილდის ლიტერატურული ზღაპრების ესთეტიკურ-ზნეობრივი
ასპექტი ინტერტექსტუალურობის ჭრილში და მათი ენობრივ-კულტურული
თავისებურებები

(„ბედნიერი უფლისწულის და სხვა ზღაპრების“ მასალაზე)

ქეთევან გიორგაძე

*სამაგისტრო ნაშრომი წარდგენილია ილიას სახელმწიფო უნივერსიტეტის
მეცნიერებათა და ხელოვნების ფაკულტეტზე ანგლისტიკაში ფილოლოგიის
მაგისტრის აკადემიური ხარისხის მინიჭების მოთხოვნის შესაბამისად*

უცხო ენათა ფილოლოგია (ანგლისტიკა, გერმანული ფილოლოგია, რომანული
ფილოლოგია) და შედარებითი ლიტერატურათმცოდნეობა
(მიმართულება: ანგლისტიკა)

სამეცნიერო ხელმძღვანელი: პროფესორი ნინო კირვალიძე

ილიას სახელმწიფო უნივერსიტეტი

თბილისი 2018

გ ა ნ ა ც ხ ა დ ი

როგორც წარმოდგენილი სამაგისტრო ნაშრომის ავტორი, ვაცხადებ, რომ ნაშრომი წარმოადგენს ჩემს ორიგინალურ ნამუშევარს და არ შეიცავს სხვა ავტორების მიერ აქამდე გამოქვეყნებულ, გამოსაქვეყნებლად მიღებულ ან დასაცავად წარდგენილ მასალებს, რომლებიც ნაშრომში არ არის მოხსენიებული ან ციტირებული სათანადო წესების შესაბამისად.

ქეთევან გიორგაძე

25/06/2018

Aesthetic Morality of Oscar Wilde's Literary Tales via Intertextuality and Their Linguo-Cultural Peculiarities

(On the material of "The Happy Prince and Other Tales")

S u m m a r y

The paper is devoted to the linguocultural study of Oscar Wilde's literary tales which are genre-stylistically associated with both – fairy tales and short stories. We consider *The Happy Prince and Other Tales* as a cycle of thematically interconnected texts, where imagination merges into reality thus aesthetically depicting the bipolar morality of the late 19-th century English society with its virtues and vices. We consider *The Happy Prince* as a nucleus of the cycle in which Oscar Wilde, who is generally known as an aesthete guided by the doctrine Art for Art's Sake, appears to believe in the eternity of moral nature of art. In fact, the self-sacrifice of the protagonist duet of the statue of the Happy Prince and the swallow symbolises the motto Art for People's Sake.

Wilde's consistent indictment of vices, his celebration of love as well as his compassion and self-sacrifice for the sake of others are evident in the rest of the fairy tales that he himself integrated in one book together with *The Happy Prince*. Linguocultural analysis of these tales has enabled us to present Oscar Wilde in a new light – as a moralist who, underneath the masks and poses of amoral hedonism and other latent evil impulses hidden in *The Picture of Dorian Gray*, aspires to preach kindness, love, self-sacrifice and compassion for the poor rather than to promote selfishness, ambition, self-admiration, self-conceit and practiciness.